

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/85/2015
Identifikačné číslo spisu: 2512011097
Dátum vydania rozhodnutia: 10.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2512011097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného D. V., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 10. februára v Bratislave, o dovolaní obvineného D. V. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/43/2015, zo 7. júla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného D. V. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/173/2012, z 9. februára 2015 bol obvinený D. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v bode 1/ rozsudku a zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona v bode 2/ označeného rozsudku, a to pre skutky podrobne rozvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Za tieto trestné činy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov pričom na výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol obvinenému uložený ochranný dohľad na 2 roky a uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Poškodený N. V. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 3To/43/2015, zo 7. júla 2015 postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného D. V. ako nedôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/43/2015, zo 7. júla 2015 podal prostredníctvom

obhajcu dovolanie obvinený D. V. z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Trestného poriadku.

Podľa obvineného je dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku naplnený, pretože nebolo vyhovené návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania výsluchom svedka C. K. a tiež bol odmietnutý návrh na doplnenie dokazovania výsluchom znalca Ing. Miroslava Palucha. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku obvinený odôvodnil vykonaním domovej prehliadky na základe nezákonného príkazu na domovú prehliadku, pretože: „V čase previerky v záhradných chatách a k nim patriacich priestoroch dňa 11. júla 2012 prebiehalo trestné konanie vo veci prečinu krádeže vedené na Okresnom riaditeľstve PZ v Trnave, pod číslom vyšetrovacieho spisu: ORP-1868/HC-TT-2012, v dôsledku ktorej skutočnosti sa malo v zmysle § 1 Trestného poriadku postupovať podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku týkajúcich sa domovej prehliadky (§ 99 Trestného poriadku a nasl.), nie podľa zákona o policajnom zbore a na vstup do priestorov záhradných chat mal byť vydaný súdny príkaz na domovú prehliadku. Súdny príkaz však vydaný nebol. Príslušníci PZ vstúpili do priestorov záhradných chat svojvoľne, pričom po vstupe do nich spozorovali prítomnosť rastlín Cannabis - konope a vecí odcudzených pri krádeži. Na podklade takto získanej informácie o prítomnosti konope a vecí dali dňa 12. júla 2012 prokuratúre podnet na predloženie návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky a táto dala rovnakého dňa súdu návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky, ktorý bol rovnako toho istého dňa vydaný. Domová prehliadka bola na základe príkazu vykonaná dňa 13. júla 2012 a uznesením vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP-1096/2-OVK-TT-2012 zo dňa 17. júla 2012 bolo ňou začaté trestné stíhanie vo veci zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi (skutok pod bodom 2/ rozsudku). Na základe dôkazov zistených pri domovej prehliadke mi bolo uznesením vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP-1096/2-OVK-TT-2012 zo dňa 19. júla 2012 vznesené obvinenie. Informáciu o odcudzených veciach a Cannabis - konope, na základe ktorej vydal súd príkaz na domovú prehliadku, získali orgány činné v trestnom konaní, konajúce vo veci prečinu krádeže v priebehu výkonu previerky, teda postupom podľa Zákona o policajnom zbore a nie podľa Trestného poriadku, podľa ktorého sa malo konať z dôvodu prebiehajúceho trestného stíhanie vo veci prečinu krádeže v čase previerky. Dôkazy, akým sú veci pochádzajúce z krádeže a 59 sušených rastlín Cannabis - konope, neboli získané zákonným spôsobom, vykazujú stupeň nulity a malo by sa na ne hľadieť, ako by neexistovali. V zmysle § 119 odsek 2 Trestného poriadku by nemali slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní.“

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel jeho návrhu na dovolanie a podľa § 386 ods. 1. Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/43/2015, zo 7. júla 2015 a aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na citované uznesenie a Krajskému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku uznesením rozhodol, že obvinený D. V. sa neberie do väzby.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor nasledovne: „S dôvodmi podrobne uvedenými v dovolaní odsúdeného D. V. sa nestotožňujem a rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/173/2012, zo dňa 9. februára 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, č. k. 3To/43/2015, zo dňa 7. júla 2015 považujem za zákonný. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, kedy malo dôjsť k zásadnému porušeniu práva na obhajobu obžalovaného z dôvodu nevykonania výsluchu svedka C. K. a znalca K. N. uvádzam, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, resp. hodnotiť jednotlivé dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení súdov, pričom má byť len výnimočnou možnosťou zásahu do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 odsek 1 písmeno g/ Trestného poriadku uvádzam, že príkaz na domovú prehliadku Okresného súdu Piešťany zo dňa 12. júla 2012 bol vydaný z dôvodu, že operatívno-pátracou činnosťou bol zistený poznatok, že odcudzený traktor by sa mal nachádzať v garáži jednej z chat patriacej D. V.. Zo samotného príkazu na domovú prehliadku je zrejmé, že príslušníci polície pred vykonaním domovej prehliadky nemali vedomosť o tom, čo sa nachádza v garáži, kde bol nájdený odcudzený traktor, podozrenie vyplynulo z výpovede T. V. a ním uvádzaných stôp vozidla smerujúceho do garáže. Pri

preverovaní tejto informácie bolo cez plastové okno nad garážou vidieť povešané sušené rastliny, ktoré sa nápadne podobali na omamnú látku konope. Práve tieto informácie boli podkladom na vykonanie domovej prehliadky a takýto postup nemožno považovať za nezákonný. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti mám za to, že vo veci nedošlo k porušeniu práva na obhajobu obžalovaného. Rozhodnutie súdu bolo zároveň založené na dôkazoch, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané riadne a zákonne. Je teda možné konštatovať, že v konaní nedošlo k naplneniu ani jedného z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 písmeno c/, písmeno g/ Trestného poriadku. Vzhľadom na tieto skutočnosti považujem rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/173/2012, zo dňa 9. februára 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, č. k. 3To/43/2015, zo dňa 7. júla 2015 za zákonný a navrhujem na verejnom zasadnutí dovolanie podľa § 382 písmeno c/ Trestného poriadku odmietnuť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§370 ods. 1 Tr. por.), na súde ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že dovolanie obvineného D. V. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012 - I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej zo zákona (§ 385 Tr. por.) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť, a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je, ako návrhové konanie, vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Tr. por.). Preto najvyšší súd podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Tr. por. bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

Obvinený v dovolaní takmer zhodne ako v odvolaní zopakoval svoje výhrady k procesnému postupu orgánov činných v trestnom konaní, súdu prvého stupňa i k samotnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pričom na tvrdenia obvineného (zhodné v odvolaní i dovolaní) už v celku vyčerpávajúco reagoval Krajský súd v Trnave, keď vysvetlil: „Po vrátení veci súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, aj keď sa nepodarilo zabezpečiť svedka C. K., doplnenie dokazovania krajský súd považuje za dostatočné. Obžalovaný na svoju obhajobu v prípravnom konaní predložil len nájomnú zmluvu uzavretú dňa 25. júna 2012. Na hlavnom pojednávaní sa podrobnejšie vyjadril k uzavretej nájomnej zmluve a k spôsobu jej uzavretia. Podstata jeho obhajoby spočívala v tom, že chata, kde sa našli odcudzené veci a marihuana, bola prenajatá spoločnosti G Trans, s.r.o., za ktorú podpisoval nájomnú zmluvu C. K., konateľ spoločnosti. V prechádzajúcom konaní doplnil aj fotokópiu občianskeho preukazu C. K., ktorú nechal u A. D., zamestnankyne realitnej kancelárie A Tip Sereď, ktorú pôvodne

požiadal o vypracovanie nájomnej zmluvy. V tejto súvislosti bolo doplnené dokazovanie výsluchom svedkyne A. D., ktorá uviedla, že spolu s manželom majú realitnú kanceláriu, obžalovaný ju navštívil ešte s nejakým mužom a chceli, aby im urobila zmluvu o nájme. Keďže v tom čase išla na obhliadku, povedala im, že aby prišli neskôr, pričom si urobila kópiu občianskeho preukazu na meno K. a títo jej dali aj zálohu 100 Eur s tým, že prídu neskôr. Občiansky preukaz jej dala osoba, ktorá prišla s obžalovaným, išlo o muža vysokého cez 180 cm, tento bol holohlavý. Nájomnú zmluvu však v konečnom dôsledku nespisovala. V predchádzajúcich výpovediach však obžalovaný tvrdil, že bol spolu so C. K. u O. J., ktorý mu zmluvu spisoval a u ktorého nechal aj kópiu občianskeho preukazu C. K.. Svedok O. J. však vypovedal, že najskôr ho obžalovaný kontaktoval telefonicky, potom mu na papieri priniesol napísanú firmu aj so vzorom pečiatky a na základe toho žiadal napísať nájomnú zmluvu. Svedok jednoznačne poprel, že by mu obžalovaný priniesol fotokópiu občianskeho preukazu, potvrdil, že obžalovaný prišiel sám a taktiež prišiel sám aj pre napísanú nájomnú zmluvu. V tejto súvislosti obžalovaný napokon uviedol, že sa zmýlil, v skutočnosti bol so C. K. u svedkyne D. a keď svedkyňa povedala, že ide preč, išli so C. K. na kávu a po asi po 2 hodinách išli ku J. na spísanie zmluvy, lebo C. K. povedal, že to potrebuje hneď. Čo sa týka svedka C. K. súd prvého stupňa nemohol zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní, je však zrejmé, že C. K. je bezdomovcom, zdržiava sa na neznámom mieste, uvedenú nájomnú zmluvu nepodpisoval, nakoľko podpis na nájomnej zmluve sa nezhoduje s podpisom na zápisnici o jeho výpovedi v rámci výsluchu na OR PZ 2, odbor kriminálnej polície, 2 oddelenie všeobecnej kriminality, Osvetová 4, Bratislava 2, ORP-1826/2-OVK-B2-2011 a tiež v čase, kedy bola spísaná nájomná zmluva, t.j. dňa 25. mája 2012, na ktorej je uvedený občiansky preukaz č. OP I., tento občiansky preukaz C. K. v držbe nemal, nakoľko bol dňa 24. júla 2011 postihnutý za priestupok, lebo nenahlásil stratu občianskeho preukazu. Krajský súd preto zotrváva na pôvodnom názore, že v danom prípade išlo o fiktívnu nájomnú zmluvu, keďže C. K. prevzal spoločnosť G Trans, s.r.o., ako „biely kôň“. Uvedený názor podporuje aj výpoveď svedka F. D., ktorý na hlavom pojednávaní dňa 9. februára 2015 uviedol, že v kritickom čase mu obžalovaný v chatke poskytol ubytovanie, ubytovanie bolo bezodplatné, nakoľko niečo strážil a sem tam pokosil trávnik, alebo niečo urobil. Svedok W. D., príslušník polície potvrdil, že v čase rozhovoru s obžalovaným, bol prítomný aj svedok F. D.. Je teda zrejmé, že chata nebola prenajatá spoločnosti G Trans, s.r.o., obžalovaný mal prehľad, či chatu niekto navštevuje alebo nie, nakoľko poskytol ubytovanie F. D., ktorý podľa vlastnej výpovede niečo strážil a niečo pomáhal za poskytnuté ubytovanie. V tomto smere bola preto obhajoba obžalovaného jednoznačne vyvrátená, rovnako ako jeho predchádzajúca obhajoba, keď tvrdil, že chata patrí B., čo bolo výpoveďou svedka jednoznačne vyvrátené. Svedok N. B. vypovedal, že obžalovaný mu asi pred 4 rokmi ponúkol na predaj chatu, ktorá bola rozostavaná, dohodli sa, že keď ju obžalovaný dostavia, svedok ju môže odkúpiť. S obžalovaným sa následne dlhšiu dobu nekontaktoval a chatu prenajatú nemal. K bodu 2/ súd prvého stupňa doplnil dokazovanie výsluchom pracovníka Národnej kriminálnej agentúry, zadovážil príslušnú správu národného monitorovacieho centra, pričom pri stanovení rozsahu činu nepostupoval v zmysle interpretačného pravidla § 125 odsek 1 Trestného zákona nakoľko výpočet vychádzajúci z obžaloby je pre obžalovaného priaznivejší. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré si osvojuje. K odvolaniu obžalovaného je však potrebné uviesť, že trestné stíhanie vo veci prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona bolo začaté neodkladným a neopakovateľným úkonom - obhliadkou miesta činu dňa 10. júla 2012 na základe vyjadrenia Mgr. T. V., ktorý podľa stôp traktora smerujúcich k chate obžalovaného upozornil príslušníkov polície. Príslušníci polície W. D. a S. K. na základe tejto skutočnosti navštívili obžalovaného v obci Dvorníky časť Posádka, ktorý ich pozval dovnútra chaty, s oboma rozprával a v tej súvislosti o druhej chate povedal, že patrí N. B.. Na uvedených pozemkoch sa svedkovia pohybovali so súhlasom obžalovaného. V zamknutej chate vo svetle baterky videli zavesené rastliny, oznámili to riaditeľovi OO PZ Hlohovec, pričom následne v súlade so zákonom bola vykonaná domová prehliadka dňa 13. júla 2012, na základe čoho začalo aj trestné stíhanie za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona. Príslušníci polície W. D. a S. K. vypovedali ako svedkovia po vznesení obvinenia obžalovanému“.

Najvyšší súd konštatuje nasledovné.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku; ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov, činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Možno súhlasiť s dovolateľom v tom, že rozhodnutie súdu o odmietnutí návrhov na doplnenie dokazovania môže za istých okolností predstavovať porušenie práva na obhajobu. Stane sa tak vtedy, ak súd nevysvetlí zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia dokazovania a zároveň existujú ďalšie skutočnosti naznačujúce, že celé konanie bolo vedené neobjektívne a zjavne nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu. Len v takom prípade by bolo možné konštatovať porušenie práva na obhajobu obvineného tzv. arbitrárnym rozhodnutím súdu podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku. V predmetnej veci však takýto stav nenastal, pretože najvyšší súd nezistil, že by konanie vedené voči obvinenému bolo uskutočňované v rozpore s pravidlami práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru.

Ani najvyšší súd podobne ako už Krajský súd v Trnave nezistil nevyhnutnú potrebu opätovného výsluchu svedka C. K. najmä preto, že okresný súd prejavil patričnú a náležitú snahu o zabezpečenie svedka C. K. a jeho vypočutie na hlavnom pojednávaní (č.l. 515, 516, 527, 544, 545, 554, 557, 558, 559, 561, 562, 563, 566, 568, 571 a 590), ktorá však z objektívnych dôvodov (menovaný je bezdomovec a jeho pobyt nie je známy) nie zo subjektívneho zlyhania súdu a jeho nezájmu o doplnenie dokazovania nebola úspešná. Iba (v tejto veci nepreukázaná) pasivita súdu pri zabezpečení výsluchu svedka K. by mohla znamenať porušenie práva na spravodlivý proces a tak naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čo sa ale nestalo.

Najvyšší súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Tiež si treba uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, lebo v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd konštatuje, že okresným súdom odmietnutý návrh obvineného na doplnenie dokazovania (výsluchom znalca Ing. Miroslava Palucha a nevypočutie svedka K.), a tým nevyhovenie jeho požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa jeho predstáv, nevyvolalo pre obvineného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) a práva na obhajobu (špeciálne) tak, aby tento postup súdu mohol byť považovaný za taký nedostatok súdneho konania, ktorý by oprávňoval najvyšší súd vysloviť naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd uzatvára, že z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale i súdov nižších stupňov počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obvineného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie uskutočňovali účelovo v jeho

neprospech.

Ďalej je potrebné doplniť, že právo na obhajobu je zakotvené v článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v článku 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd i v článku 6 ods. 3 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Dohovoru a v neposlednom rade v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Zmyslom tohto práva je zaručiť ochranu zákonných záujmov a práv osoby, proti ktorej sa konanie vedie, pretože aj bezchybné rešpektovanie práva na obhajobu, je dôležitým predpokladom vydania zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok na plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého práva na obhajobu. Tento dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať len vtedy, ak právo na obhajobu bolo porušené zásadným spôsobom.

V predmetnej veci najvyšší súd nezistil v postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdov nižších stupňov porušenie práva obvineného D. V. na obhajobu zásadným spôsobom (nedoplnením dokazovania podľa jeho predstáv), a preto ani naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2.2.2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26.1.2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14.2.2002, Al-Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15.12.2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

K okolnostiam za akých bola vykonaná domová prehliadka a čo jej predchádzalo sa podrobne a relevantne vyjadril už Krajský súd v Trnave v uznesení, sp. zn. 3To/43/2015, zo 7. júla 2015 na strane 7-8 s tým, že najvyšší súd sa stotožnil s tam vyslovenými právnymi závermi, a preto na ne odkazuje. Žiada sa poznamenať, že postup policajtov pri „objavení“ konope bol vysoko profesionálny (viď aj č. I. 84), pretože ich pobyt na mieste činu bol odobrený súhlasom obvineného. Následne konali presne tak,

ako to predpokladá Trestný poriadok (č.l. 120-121) nielen oni, ale i prokurátor (č.l. 122-124) a napokon i sudca pre prípravné konanie (č.l. 125-128).

Najvyšší súd uzatvára, že domová prehliadka bola vykonaná úplne v súlade so zákonom, a preto dovolateľove argumenty v tejto časti nemohli byť akceptované. Preto najvyšší súd nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

So zreteľom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.